



ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

Ազգային, Քաղաքական, Բանասիրական եւ Զուարճալիք

Ժ.Պ. Տարի, Թիւ 11

ՇԱԲԱԹ

Մարտի 14, 1897

ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ. — Ծաղիկի բաժանորդագինն է **Տարեկան**՝ Պոլսոյ համար 40, Գալատներու համար 50 դահ. : **Վեցամսեայ** Պոլսոյ համար 25, Գալատաց համար 30 դահ. : **Հասք 30 փարայ** : Բաժանորդագրութիւնը քիւի վրայ է. տարեկան բաժանորդները սիւնի ստանան **52** եւ վեցամսեայները **26** քիւ Ծաղիկի : Պաշտօնական Դրասունը յանձն կ'առնէ հասուցանել բաժանորդներուն վճարները :

Երէ **Ծաղիկի** հրատարակութիւնը ունի **1** տարեկան հանդիպի : Հանրօգոյս նիւթերու վերաբերեալ տեղեկութիւնները տպագրուած են : Բարակցութիւններ շնորհակալութեամբ կ'ընդունուին : Հանրային տպագրութիւնը **եւ կը առնին** : **ՀԱՍՅԷ.** — Ծաղիկի վերաբերեալ տեղեկութիւնները տպագրուած են : **Պաշտօնական Դրասունը**, Կ. Պոլիս, Սուրբազ Զանգու, քիւ 14 :

ԿՆՈՋ ԴԵՐԸ

ԱՌ ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴՆԵՐՆ

Հասարակութեան մէջ ողջամիտ բարոյականներու հրատարակմամբ, մասնաւորապէս մանկիկը հրահանգելովն եւ դատարարակելովն է՝ որ կինը կը կատարէ իր դերը խաղաղասէր կառավարութեան մը պահպանութեամբ : Ընդհանրապէս կ'ընդունուի թէ հասարակութեան ուշիմութիւնն եւ առաքելութիւնն պէտք է : Ի՞նչպէս այդ առաքելութիւնը ներշնչելու եւ այդ ուշիմութիւնը հաղորդելու է : Bonaparte հարցուց Madame de Stealeին ինչ կերպով կրնար աւելի բարձրացնել Ֆրանսայի երջանկութիւնը : Նորա պատասխանը՝ «կըթէ Գաղղիոյ մոզովրդեան մայրերը» :

Իրաւամբ, մարդկային ազգի սիրտիւր եւ ազգեցիկ ուսուցչիներն մայրերն են : Մայրը կսկսի իր կրթելու ընթացքը մինչ մանկիկը իր բաղկաց մէջն է : Նա է որ կ'ուզէ մանկան առաջին մտային եւ հոգեկան բարախիւնները : Նա կ'առաջնորդէ սղայութեան եւ պատանեկութեան անտպաւորելի տարիներու միջոցին եւ կը յուսաց զերծանել զայն կեանքի բիրտ կոխներէն եւ աղմկալից տեսարաններէն :

Եթէ մենք պատկերացնենք մեր խոկման շրջանակին մէջ քաղաքականացեալ ազգի մը մայրերը, ի՞նչ կը տեսնենք շատ մը արհեստաւորներ, որք կը գործեն չէթէ զիւրաբեկ ու եղծանելի նիւթի վրայ, այլ ամառ մատց վրայ, կը դովենք այն արհեստաւորը որ կը ներկայացնէ կտաւին վրայ միմօս մարդ մը : Կը զարմանանք եւ կը հռչակենք այն քանդակագործը, որ կը քանդակէ այն նոյն պատկերը զխմացկուն մարմարի վրայ : Բայց, ո՞րքան

աննշան են այս գործերն՝ թէ եւ արուեստի բոլոր ճիւղերուն մէջ ամենաբարձր եւ ամենաընտիրն ալ ըլլան լազդաւորով մարդկային մայրերու մեծ կոչմանը հետ : Ատոնք չեն գործեր կտաւի վրայ որ պիտի եղծանի, մարմարի վրայ, որ պիտի փչրի, այլ մտաց վրայ, հոգւոյն վրայ որ կը առնէ յաւիտեան :

Զգացումները նրբացնելու եւ կիրքերը սանձուելու են, եւ պէտք է որ ճշմարիտ ու արժանի շարժումներ ներշնչուին : Նուրբ կրօնական դպրոցում մը տպաւորելու եւ զուտ բարոյականութիւն յիգիեղելու է բոլոր պարագայներով : Այս բոլոր բաները միայն դատարարակութիւնը կը պարգիւնէ : Դատարարակաւ մայրեր... Մայրեր որ հաւատարիմ են այս մեծ յանձնարարութեան, պիտի ըսեն իրենց սղոց, կենաց ոչ քաղաքական եւ ոչ ուրիշ տարրերու մէջ մարդ չը կրնար հեռացնել ինքզինքն պարտքի ու խղճմտանքի պարտաւորութենէն, որ ամէն գործի մէջ, թէ հասարակաց կամ առանձինն նա կը մոռնէ արդար պատասխանատուութեան մը տակ, եւ թէ ոչ մի վիճակի մէջ ապահովուած է առ ոչ ինչ համարիլ կարեւոր իրաւունքներ ու պարտականութիւններ :

Անոնք պիտի տպաւորեն իրենց սղոց վրայ սա ճշմարտութիւնը՝ թէ ընտրական տառնաշնորհութեան հրահանգը ընկերական պարտք մ'է, թէ մարդ մը անմեղութեամբ չը կրնար խաղալ իր քուէին հետ եւ թէ ամեն մարդ կարեւոր ընթացք մ'ունի այլոց ոգտին նկատմամբ ինչպէս իր անձնականին :

Ահա, այսպիսի մաքուր եւ բարձր բարոյականներու յիգիեղմամբն է՝ որ կինը կը կատարէ իր նուիրական պարտաւորութիւնը եւ կը պատկէ իր ճակատագիրը :

Թարգ.

ՅԱՐ. ՍԷԼԻՔԵՍՆ

Խաղաղեղ

ԱՐԵՒՈՒՆ ԶԱՌԱԳԱՅԹՆԵՐԸ

Արևուր կը բարձրանար երկնքի վրայ իւր դեղեցիկ ու շողողուն սկաւառակով: Նա կը սփռէր իւր ճառագայթները բոլոր քնացողները արթնցնելու համար: Առաջին ճառագայթը արտայտին եկաւ: Սա սահնցաւ իւր բայնէն դուրս, թռաւ օդին մէջ եւ երգեց. «Լիւրի—լիւրի—լիւրի: Ո՛հ, ի՞նչ դեղեցիկ է առտու կանուխ: Երկրորդ ճառագայթը նապաստակիլը շոյեց եւ զայն արթնցուց: Աս իր աչքերը երկար բարակ չը շփեց, այլ անտառէն դէպի մարգագետին վազեց. իր նախաճաշին համար կախով խոտ եւ հիւթեղ բոյսեր փնտռելու: Երրորդ ճառագայթը մը հաւնոցէն ներս թափանձեց: Ան տանն աքաղաղը խօսեցաւ. «Կու—կու—լիւ—կու:» Եւ հաւերը թռան իրենց թռան վրայ, կը գարգաչէին, իրենց համար ճարակ կ'որոնէին եւ բոյնին մէջ հաւկիթ կ'ածէին: Զորրորդ ճառագայթը մը աղաւնոցին պնտուհանէն ներս մտաւ, աղաւնեակներու վրայ: Անոնք բայն. «վու—վու—վու. դուռը գոց է դեռ:» Երբ դուռը բացուեցաւ բոլորն ալ թռան եւ տարածուելով ոլորի արտերուն վրայ կըսէին հատիկներ կը հաւաքէին: Հինգերորդ ճառագայթը մը եկաւ դէպի մեղուիկը: Սա շփեց իւր թռիչները, սարգեցաւ փեթակէն դուրս, քղզալով ծագիկներուն եւ ծագկազարդ ծառերու վրայ, մեզր կը կրէր գէպի տուն: Վերջին ճառագայթը մը եկաւ ծոյլին անկողնոյն վրայ եւ կ'ուզէր ան ալ արթնցնել: Բայց սա՛ միայն իւր անկողնէն վեր չը կանգնեցաւ, այլ միւս կողմն վրայ դարձաւ եւ խորաց, երբ անդին համայն աշխարհ կ'աշխատէր:

Վ. ԳՈՒՐԴՄԱՆ

ՂԱՋԱՐՈՍ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՆԿԱՐՆԵՐ

Տարը մինչեւ քանի՞ տասնամեակներ եկաւ, այս տարի միւսիւ. Արամ:

— 35:

— Էյ քօքօզուլիւնը՝:

— Անիկայ վեր ելլելու տեղ չունի խայրի:

* * *

Պարոն Նաղարէթ. ի՞նչ կը կարգաս կոր:

— Լրագիր:

— Ամաւ կարգոյ մենք ալ մտիկ բնենք. նայինք ի՞նչ լուր կայ:

— Կը ինդրենք մեր յորդոյ բաժանորդներէն որ բարեհաճին իրենց բաժանորդագրենք...

— Ատիկայ անցիր, տիկն օր կը կարգանք կոր...

* * *

Կազաչեմ Պ. Տնօրէն ամապլուխը երկու չարաթ մ'անցու, հինէն ալ Տ ամապլուխ կուզեմ, գոնէ այսօր ինծի առ նաւագն տակի մը չնորձը ըրէք:

— Մնաւ կը ստակ մը չիկայ, եթէ կուզես գուն ալ թուարանին պէս բանկալէն թաղախ մը առ եւ գնաւ կեղեցիկէն հաւաքած ստակի հոչոյց անցար:

— Շնորհակալ եմ, Աստուած զձեզ անպարճ պահէ:

— Բան մը չէ սակայն դուն ալ ջանայ որ քնտորդ պառլէկ աչքով նայիս:

— Ի՞նչ բոյ է, այդ իմ պարտքս է. Ա. գասին մէջ ամենէն վերը կը նստեցնեմ կոր, մանաւանդ որ կերակուրս ամեն օր անոր թէփփէն է:

* * *

Պարոն Թարոս այս ամիս ինքրզինքը թիմար կը նստ կոր:

— Ոչ բարեկամ դեռ չնորքով սէյիս մը չի գտայ որ բնեմ:

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՓ

Բերայի չիտակ ճամբուն վրայ, առտուսն դէմ Տիւկին մը պարսնոցէսէն դառնալուն, տեսաւ գինով մը որ ճամբուն եղերքը պոտին տակ պոսկեր է. իրեն բնկերակցողներուն բաւ:

«Ա՛հ տեսէ՛ք, աղքատը ամէն տեղ կրնայ պոսկիլ: Գինովը որ սթափելու վրայ էր, տիկինին խօսքերը լսելով՝ պատասխանեց սա պատրաստարանութեամբ:

«Եթէ սղքատն ամէն տեղ կրնայ գոնեւ անկողին, . . . ըլլալու կը ցանկայի ես, Տիկին»

* * *

Երկու հոգի կը վիճարանէին մամանակից հայ զըրտկանութեան վրայ: Մէկը, որ հազիւ լրագիր կարգաւու չափ բան գիտէր, բոտ միւսին:

«Կը ցաւիմ որ ոտանաւորէ չիմ հասկնար, որպէս զի անոնց լաւ թէ անչան ըլլալը գիտեմ:

— Ոտանաւորէ հասկնալու հարկ չիկայ, յարեց միւսը. ամէն տեսածիդ համար ալ կրնաս ամնպատա վճիռ տալ՝ ըսելով որ անարժէք եւ անպիտան բաներ են. հաւատաւ որ բնաւ սխալած չպիտի ըլլաս, սիրելեալ:

* * *

Բարիզի դերասաններէ մին որ աւելի գէպով դեղեցիկ էր քան մաքով, վերջերս սեղանաւորի մը նստակ գրելով՝ քիչ մը գրած ուզեց:

Սեղանաւորը ի՛նչոյն հազար ֆրանքնոց գրամատումս մը գրիկեց հետեւեալ երկտողով:

«Կից ընդգրոյս հաշար ֆռանք եւ թիւր (տասն հազար) մեծարանք»

Օրիորդը պատասխանեց այսպէս:

«Շնորհակալ եմ ձեր գրիածէն. բայց աւելի չնորհաւալ պիտի ըլլայի, եթէ հաշար մեծարանք եւ տասն հազար ֆրանք զրկէիք»

* * *

Անուանի գիտնական. — Հանրի Լիթին իր մամանակի գտաւորներէն մին կը յիշէր որ մէկ բանաձեւ միայն կը գործածէր եղեռնական դատերու առթիւ:

Եթէ ամբաստանեալը ծեր էր, «կախեցէ՛ք, կախեցէ՛ք, կ'ըսէր. ուրիշ չառ մը ոճիրներ ալ գործած ըլլալու է»

Իսկ եթէ ամբաստանեալը երիտասարդ էր, «կախեցէ՛ք, կախեցէ՛ք, ուրիշ ոճիրներ ալ պիտի գործէ»

* * *

Շոյարանին մէջ:

«Կատօն, զիւռսան մը բեր:

— Վայրկեան մը սպասեցէք, ուրիշ մը կը գործածէ:

ԳԱՇՆԱԿ ԵՒ... ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

(ՅՈՈՒԵՏԵՍԻ ՄԸ ՄՏԱՄՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ)

Մարդկային կեանքի ընթացքին մէջ, իւրաքանչիւր հասակ իր առանձնայատկութիւններն ունի։ Այսպէս, եթէ մանկութիւնը կրնանք անուանել «անմեղութեան օրեր», երիտասարդութիւնն ալ միեւնոյն իրաւամբ կարող ենք կոչել սիրայ, երազանքի, հմայքի ժամանակամիջոցը։

Այդ տարիքին մէջ է որ մարդ ամենէն խել եւ խօլ մտածումները կը անուցանէ իր մէջը, ամէն բան վարդապետ կ'երեւնայ իր աչքին, ամէն պատկեր հիւսնայիօրէն չքնաղ, ու... ինչո՞ւ չքնաղ, ամէն ազդիկ պաշտելիօրէն գեղեցիկ։

Օհ, հասուն տարիքը թեւակոխող մը, երբ անդրադարձում մը կ'ունենայ իր նախկին յիշատակներուն, ու կը վերյուշէ բոլոր այն երազանքները, որով օրօրուած էր այդ ժամանակամիջոցին մէջ, ակամայ մպիտ մը, քմծիծաղ մը կուգայ չրթունքին վրայ, տեսնելով ոչնչութիւնն, աղաթական հանգամանքն այն բանին, որուն վրայ հիմնած էր ժամանակաւ իր երջանկութեան սմբողջ չէնքը։

Ազջկան մը ազուոր գէմքը, ազու նայուածքը, թուփի ժպիտը, քաղցր ձայնը, հմայիչ խօսակցութիւնը, ասոնք չեն այն չքնաղ յատկութիւնները, որ երիտասարդները զղլխելու հանդամանքն ունին։ Բայց կա՞յ աչխտարի վրայ բան մը, որ ասոնցմէ աւելի կեղծ ըլլայ, աւելի խաբէական եւ աւելի ալ վաղանցուկ։

Ազամէն ի վեր մշտնջենական պատրանքն է որ կը կրէ մարդ Եւայի թոռներէն։ Ազամէն թոռները միշտ վրայ կուտան իրենց անձնդիւրութիւնն ու հանգստութիւնը՝ ի փոխարէն այն մակերեւութային բանին, որ կնոջ մը գեղեցկութիւնը կը կոչուի, ու օր մը միայն կը տեսնէ, իր հետ բերելով ամէն տեսակ վտանգներ... ճիշդ Եւայի մտաւայած խնձորին նման։

— Բայց դաշնակը, բայց սամուսութիւնը, որք պրութեանս խորագիրը կը կրեն։

Ես ալ հոն յանգելու վրայ էի։ Պիտի ըսէի թէ, դաշնակը — գոնէ այնպէս՝ ինչ կերպով որ տարածուած է մեր մէջ — մին է այն բազմազանի կեղծ հրապոյրներէն, զորս քաղակրթութիւնը գրած է գեղեցիկ սեւին տրամադրութեան տակ, մէկ երկու ծալք եւս աւելցնելու համար այն թանձր լաթին վրայ, որով սովոր են մեր երիտասարդները կապել իրենց սէքերը՝ իրենց կեանքին ընկերուհի մը ընտրելու պահուն, որպէս զի չնմարեն անոր թերութիւնները, որոնք յաճախ մարդու աչքը վերադարձու չսփ խոչար են։

Այո՛, կարծեմ թէ, եթէ ոչ ընթերցողներէս, դոնէ ընթերցողներուս խելահաս մասը համամիտ կը գտնուի ինձ, եթէ պնդեմ որ, դաշնակն ալ՝ ճիշդ կը նմանի այն բազմաթիւ ներկերուն, բրնձափոշիներուն եւ զանազան թաքուն կամ յայտնի չափաներուն, որով գեղեցիկ տեսք կը չափուի, մին՝ ձիւնաթաղ սպիտակութիւն մը տալու համար իր... հասարակածաբանի մօրթին, միւսը՝ ծածկելու համար իր գէմքին փոթիւրը, ուրիշ մը... վեր-

ջապէս ամենքն ալ՝ յուցադրելու համար այնպիսի գեղեցկութիւններ, որոց մասին բնութիւնը ժլատ գտնուած է իրենց աշխարհն անխաւարար, կամ աննշմարելի ընելու համար այն աւերները զորս տարիները կը գործեն իրենց վրայ։

Բայց ցաւային հոն է որ ճիշդ այդ արուեստակեղ գեղեցկութիւններուն նման, զաշնակն ալ՝ կուգայ վայրկեան մը, որ ալ կը դադրի հմայիչ չափու մը ըլլալէ, եւ այն որ այդ չափուով կ'ուզէր փայլիլ, զրկուած անոր չլացողիչ հանգամանքէն, իր հրապուրեալին աչքին կ'երեւայ իրեր... մարմնացեալ աղեղութիւնը։

Դանի՛ քանի երիտասարդներ՝ իրենց սամուսութիւնէն մէկ երկու տարի ետք սկսած են անէծք կարգաւ այդ երաժշտական դործին, որուն քովիլը ժամերով ոտքի վրայ կենալ ծայր աստիճան երանութիւն մը կը համարէին ժամանակաւ, մինչ իրենց գեղուհիին բամբակի նըման ձերմակ, ու բամբակի նման ալ վափուկ մասները կը սահէին դաշնակին փոսկրեայ ստեղնաշարերուն վրայ, երաժշտական հիասքանչ ու ներդաշնակ մեղեդինիւրով լեցնելով սրահն ուր կը գտնուէր, ինչպէս նաեւ իր սիրազեղ սիրտը։

Այո՛, այսպէս կը կարծէ խեղճ երիտասարդը, որ իր պաշտեցեալին երաժշտական արժանիքը քնահատելու կարողութիւնը չունի ընաւ, եւ — անոնց պարզամիտ ծնողքին հետ մէկտեղ — միամտութիւնն ունի կարծելու թէ լեռաւայրակարգ դաշնակահար մըն է, մինչ մեր մէջ դաշնակ զարնող օրիորդներու մեծամասնութիւնը այնչափ միայն կը հասկնայ երաժշտութիւնէն, որչափ... ուղարդ գերձակութիւնէն։

(Այս խօսքս հերքելու կարող խիստ պատուարեղ բացառութիւններ կան անշուշտ, որք ընդհանուր կամոնը հաստատուելու կը ծառայեն)։

Եւ սակայն, մեր օրիորդներուն՝ դաշնակի մէջ ունեցած այս անյաջողութիւնը ընաւ պատճառ մը չէ որ երիտասարդները չհիմանան օրիորդներուն ճարտարութեան վրայ (աւսանութիւնէ առաջ), որպէս զի առաջիկային սուրթ ունենան չարաչար զղջալու (ամուսնութիւնէ ետքը)։

Թէ ի՞նչ տխուր տեսարաններ տեղի կունենան այսպիսի էրիկ-կնիկներու մէջտեղ, ասոնք չեմ ուզեր հոս նկարագրել, որովհետեւ չտա անգամ այսպիսի պատկերներ զծուած են լրագրական էջերու, մանաւանդ Ծաղիկի նման զուարթախոհական չաքաթերթերու մէջ։

Մշտնջենական անհամաձայնութիւնն է այն իրարու տարակարծիք երկու ամուսիններու մինչեւ։

Մին (էրիկը) հոգի կուիւն մէջ միշտ մարտնչելու ստիպուած, սուս դարձած պահուն երբ կը տեսնէ իր կնոջ վրայ օգտին դադախարներու տէր թեթեւօտիկ մը, որ իր թերի դաստիարակութեան վրայ փքացած, ընաւ կարեւորութիւն չի տար անային փոքրիկ ծառայութիւններու, որք ընտանեկան երջանկութիւնը կ'ապահովին, ինչպէս կաթիլ մը իւղը կ'ապահովէ հսկայ մեքենայի մը կանոնաւոր կերպով գործելը, այն ատեն կ'աւաղէ իր երբեմնի կուրուքիւնը...։

Իսկ միւսը (կնիկը). ունեցած թերի դաստիարակութիւնը՝ բուն զարգացումը կարծելով, իր մեծամտու-

թեանը մէջ ամփոփուած, չզիջանիւր կատարել նոյն ծառայութիւնները՝ սպասուելի գործեր անուանելով այդ բաները. ու կ'սփոսայ իր արժանիքին վրայ, որ չէ ճանչցուած սմուանէն, զոր հրէշ մը կ'անուանէ շատ անգամ:

Նկարագրի այս անհամաձայնութենէն յառաջ կուգան շատ անգամ ցաւալի բաժանումներ էրիկ կնկան միջեւ, զորս չի կրնար իրարու մօտեցնել նորածին երախան, որ փոխանակ միութեան պիտի ըլլալու երկուսին միջեւ, ինչպէս որ որոշմանուած է, գիտութեան լսնաորը կ'ըլլայ, հրէշտակի՝ մը պէս անմեղ այդ մանկիկը:

— Մառի՛, առտուընէ մինչեւ իրիկուն դաշնակ դարնելուդ, սա չօձօխիդ վրան գլուխը մաքուր պահես նէ, շատ աւելի յարգի բան մը ըրած կ'ըլլաս. կը հոտի՛ կոր...

Էրկանը այս արդարացի գիտողութեան ի պատասխան՝ ինքնահաւան կինը՝ որուն չըջանաւարտի վկայականը ոսկեղօծ չըջանակի մը մէջ կախուած է պատէն վար, սա գոռոզ բառերը միայն կ'արտաբերէ:

— Այդչափ մաքրութիւն ուզողը սխալմա մը կը բռնէ. ես ոչ սպասուելի եմ, ոչ ալ ճաշա:

Այս պարզ հարց-պատասխանէն շատ դուրաւ կը հասկցուի երկու ամուսիններու միջեւ գոյնուած յարաբերութեանց վիճակը, ինչպէս նաեւ կարգաւորութիւնն ու մաքրութիւնն այն տունին, որ տիկին Մառի պէս տիրուէի մը ունի իրեն տանտիկին:

Մնացածը ընթերցողին կը թողուի գուշակել:

Եթէ մեր ըսածին իբրեւ պատասխան յիշեցուի, թէ ամէն դաշնակ գիտցող օրիորդ՝ տիկին Մառի պէս ինքնահաւան չըլլար, եւ թէ պարտամոծանաչ, ու ըստին բովանդակ նշանակութեամբ տանտիկին կնիկն ալ շատ կան, անոնց ալ կը պատասխանենք նախ, թէ շատ քիչ եւ հազուադէպ բացառութիւններ են անոնք. երկրորդ թէ այդ պարագային ալ, աղջկան՝ դաշնակ սորվելու համար տուած աշխատութիւնն ու յոգնութիւնը պարապը դադար պիտի ըլլայ. վասն զի պարտաճանաչ կին մը, անական բազմապիսի աշխատութիւններէ զլուխ չպիտի առնէ, դաշնակ զարնելու ժամանակ գանալու համար. (խօսքերնիս եսնափ ընտանիքներու համար է) Հետեւաբար այն դաշնակը, որ ժամանակաւ երիտասարդներ գլխէ հանելու գործիք մը եղած էր, հազիւ կարող պիտի ըլլայ անուշի գործնի տեղ ծառայելու ամուսնութենէն վերջ:

Ե՛րբ պիտի սովորինք մեր միջավայրին պահանջմանց ու մեր պէտքերուն համաձայն կրթութիւն մը տալ մեր աղջիկներուն... ու մանչերուն:

Այդ երբը չեմ գիտեր, բաց ապահովաբար ոչ ես պիտի կրնամ տեսնել եւ ոչ ալ դուն, ագնիւ ընթերցող:

Ա. — Կ

ԵՐԿՈՒ ԱՐՇԵՍ ՄԷԿ ՈՒՏԵՍ

Քանի վաստակները օր օրի պղտիկցան ծախքերը այնչափ մեծցան. եւ ամէն մարդ շուարած ի՞նչ ընենին չգիտցան. նայեցան որ մէկ արհեստով չպիտի կրնան ապրիլ երկու գործ բռնելու հարկադրուեցան:

Խմբագիրները. — Յորեկները վարժապետութիւն կամ գրադրութիւն՝ գիշերներն ալ խմբագրութիւն:

Փաստաբանները. — Օրերով քեթիկութիւն՝ արատա պիր փաստաբանութիւն:

Վաճառականները. — Մէկ կողմանէ վաճառականութիւն՝ միւս կողմանէ թօփառութիւն:

Ոսկերիները. — Շուրտա պուրտա ոսկերչութիւն՝ միւս ձեռքովն թէլլալութիւն:

Տէր պապաները. — Շաբթու մէջ խրափուղութիւն՝ կիրակի օրերը քահանայութիւն:

Բժիշկները. — Հիւանդ ըլլայնէ բժշկութիւն՝ գիշերները հեղինակութիւն:

Մահալէ պէքճիները. — Առտուանց՝ պէօրէկճիութիւն՝ ցորեկները սիմիթճիութիւն՝ գիշերներն ալ պէքճիութիւն:

Ժամկոչները. — Յերեկները թաղական աղաներուն տունը ծառայութիւն՝ առտու իրկուն ժամկոչութիւն:

Սպիրիտները. — Սրճարաններու մէջ սպիրիտութիւն՝ քէօչէ պուճաք տեղեր ալ բժշկութիւն:

Գերձակները. — Գիշերները գերձակութիւն՝ ցերեկները խօթութիւն:

Մէկ արհեստով ապրողներն ալ պարապ պորտոգներն են, անոնք ալ գիշեր ցորեկ միւսնախօսութիւն:

ՕՐԱԳԻՐԸ

Թաղային վարժարանի մը Տեսուչը տարեկան քննութեանց աւարտելէն վերջ, Մրցանակադաշխութեան հանդէօն խոստացաւ աղուոր նուէր մը տալ այն աշակերտին որ երկու ամուսան արձակուրդին միջոցին իւր առօրեայ կեանքին եւ արարքներուն ամենալաւ եւ յատուկ մէկ օրագիրը բերէ, պայմանաւ որ այդ օրագիրը՝ բարի, պարկեղաւ եւ խելացի արարքներու շարք մը պարունակէ իր մէջ:

Հետեւեալը, թէեւ նուէրին չարժանացաւ, կարծէ հրատարակուի:

Յուլիս 2. — Բիւթիւն օրը քննացայ:

Յուլիս 3. — Մուկ պանելու կացի, մէկ հատ մը պանեցի հէլէ:

Յուլիս 4էն 10. — Չպլալիս ծով մտայ. առտու իրիկուն:

Յուլիս 11. — Հայրիկա Մայրիկա մենծ կտիւ մը ըրին. Մայրիկա հիւընացաւ:

Յուլիս 12. — Տօթթօր եկաւ. օ՛խ, Սառեար պիտի երթանք եղեր:

Յուլիս 13. — Կէօչերնիս ժողվեցինք. իրիկունը մենծ կտիւ մը տոհա:

Յուլիս 14. — Առտուն կանուխ մէկ երկու հողի եկան կէօչերնիս թող չուտուլին՝ սիրտս բէք կոտրեցաւ:

Յուլիս 15. — Սառեար եկանք. հէյ կիտի, չըփ

աւելի անխառնակներ կը լսայ . ամա մէկ հատը բէք խըմ-
պըլ էր . անունն ալ Պաղտասար է եղեր :

Յուլիս 16էն 20. — Տեղ չը ձգեցի պարտեցայ . ան-
խառն ճուր խմեցի քիմ պիտի ճաթէի :

Յուլիս 21. — Պօլ մը միտաֆիրներ եկան :

Յուլիս 22-31. — Ծուկ պոսեցի , ծով մտայ , էչէկ
հատեցայ :

Օգոստ. 1. — Մեր քովի տունի պահճէն իրեք հա-
շէֆտայի փութըցի իրեք հասն ալ կերայ . անկեց կացի
ծով մտայ . իրնկունը փութի ցաւէն կը մտնէի կոր :

Օգոստ. 2. — Հայրիկս միտաֆիրները վընտեց . ամա
սիրտս հօտրեցաւ չիւնքիւ հետեւին Ռէրուզիկն ալ կար
քի պաղի պաղի կը խաղայինք :

Օգոստ. 3. — Մինակըս ճըռ ճըռ կացի , վերերը ե-
լայ . ծառերուն էտին մարդ մը իւէն կնիկ մը տեսայ . ծ'օ
... հի , հի , հի , հէմէնաէ քար մը ասի նետեցի , անկեց
փախայ վար . իշնալինքէն էի թիյար մարդ մը գիմացս
եղաւ քիւֆիւր կընէր կոր . «ասոնք ո՞ր կացին հայրիմ»
կընէր կոր . հորէն փախայ :

Օգոստ. 4/10. — Կերանք , խմեցինք , պատկեցանք ,
եղանք , պօռացինք , կանչեցինք , օ՛խ , կէլ քէյֆիմ կէլ :

Օգոստ. 11. — Հայրիկս աս առաւ «ալ բարա խար-
ճելու փախիթ չունիմ բաւ . մայրիկս մտրեցաւ . ես ալ
թօխաթ մը կերայ , ամա շախ աէի քիտեցաւ հա . իրին-
կունը հայրիկս չեկաւ :

Օգոստ. 12. — Հայրիկս աս իրնկունը հորէն չեկաւ .
մենք ալ գիշերը կացինք Բազար պաշի հոտեցանք . սիւս-
լիւ միւսիւ մը մեզի կազող խմցուց . մայրիկս ալ բէք
հազ բաւ կազօզէն :

Օգոստ. 13. — Իրնկունը հայրիկս եկաւ . հէմէնաէ
ըսի քիմ երէկ իրնկունը միւսիւ մը մեզի կազող խմցուց
աէի նէ , ծեծ մը ես կերայ , ծեծ մընալ մայրիկս , ար-
րաքինները տուններն թափեցան , ծօ , անանկ մը խաղք
եղանք քիմ :

Օգոստ. 14. — Կէօչէրնիս հազըր բրինք :

Օգոստ. 15. — Տուներնիս տարցանք :

Օգոստ. 18/30. — Արթըրի վաւ բաթլարն :

Օգոստ. 31. — Իրնկունը փորս ցաւելու պաշայեց :

Սեպտ. 1. — Տնտեսը զօւօվէն կըրկեց ինծի զըր-
րոց պերաւ :

ՊԵՏԻԿ

ՄԱՆԵՐ ՄՈՒՆԵՐ

Տանիմարդայի կառավարութիւնը 60 տարեկանէն ըս-
կըսուալ մինչեւ ցամաք թէ արանց եւ թէ կանանց տարե-
կան պղտիկ թոշակներ կը վճարէ , առանց խորութեան :

Միացեալ Նահանգաց Նախագահը իւր տարեկան թո-
շակը ամառական վճարումներով կատանայ . Այսպէս իւ-
րաքանչիւր ամսոյն 27ին Եւրոպական Նախարարը 4166
տօլարի չէք մը կը խրկէ ի Ուաշիգ Զատիչ (Նախագահին
պալատը) :

Հետաքրքրական է գիտնալ թէ կանանց տարիքը պա-
հելու խնդիրը հոր բան մը չէ : Հին կատակարանին մէջ կը
տեղեկեցնէ որ թէեւ շատ մը կիներու անուններ կան բայց
մի միայն Սառայի — Ալբրահամի կնոջ — տարիքը հա-
նակուած է :

Թէ եւ ըսուած է թէ աշխարհիս վրայ ամենէն շատ
տուրք վճարողը Հէս Բոուքն է (հոշակաւոր թնդանօթի
գործարանատէրը) բայց վերջիւս հաւատարմած է որ Հէս
Բոուքի վճարած տարեկան տուրքը հաշմանկութիւն չու-
նի Պուքրէչի մէջ գտնուած գարեջուրի գործարանին տի-
րոջ . Մ . Մառնիւքը Պոլիկատիսիքով , որ տարին 2,200
000 ֆրանք տուրք կը վճարէ իւր վառարարութեան :

«Պինեմուլթեան տաղքը առնելու համար ամենէն
ազգու գեղը ինձոսն է որմէ պէտք է մէկ երկու հաւո
ուտել ամեն ճաշէ վերջ» կըսէ հաշմանկոր բժիշկ մը .
Խնձորը , իւր հիւթին մէջ այնպիսի յատկութիւն մը ու-
նի որ ողկից ըմպելի սիրող մարդու մը փափաքը կընայ
զոհացնել . հոյն բժիշկը կը յատկու թէ հարկերի մօտ
գինեմուլթեր վրկած է այդ տիտէն պարզապէս լանձոր
կերցնելով :

Կը յուսանք որ մրգավաճառները մեր այս յօդուածը
գեո չկարգաւորած , գինով էրիկ ունեցող կիները ժամ
առաջ քանի մը քաշ կը գնեն :

Կիրակնօրեայ վարժարանք . — Աշխարհիս վրայ զըս-
նուած կիրակնօրեայ վարժարանները այցելող աշակեր-
տաց եւ աշակերտութեան թիւը կը հասնի 20,268,933ի .
Ասանց 9,718,432ը Ամերիկայի մէջ , 6,979,913ը Մեծն
Բրիտանիոյ (Անգլիա , Սկոթլանդ եւ Իռլանտա) մէջ ,
586,029ը Աւստրալիոյ մէջ , 749,786ը Գերմանիոյ մէջ ,
242,150ը Շուէտի մէջ , 576,064ը Գանատայի , 10,969ը
Իտալիոյ , 3,230ը Սպանիոյ եւ 15,000 Մեքսիկայի եւ
Կեզր . Ամերիկայի մէջ : Տնօրէններու , ուսուցիչներու
եւ դասաւանդան պաշտօնեաներու թիւն է , 2,239,728 :
Անգլիական այն թիւերը որ վերոյգրեալ վիճակագրու-
թիւնը հրատարակած է , մոտցած է Թուրքիոյ մէջ զըս-
նուածները . Ուրկէ՞ կընանք իմանալ արդեօք :

Երկրագունդի վրայ ներկայ ժամանակին 13,400
տեսակ թղթագործներ կը գործածուին :

Եւրոպայի մէջ գտնուած ամենէն մեծ աղօթատե-
ղիներն են Հոմի Ս . Պետրոս եկեղեցին որ կընայ 54,000
հոգի պարունակել . Միլանի Մայր եկեղեցին որ կընայ
37,000 հոգի պարունակել . Լոնտօնի Ս . Պօղոս եկեղեցին
25,000 հոգի . Կ . Պօլսոյ , Այս Սօֆիայի մզկիթը , 23,000 .
Բարիդի Նօթաք Տամը 21,000 . Բիւլայի Մայր եկեղեցին
13,000 , եւ Վենետիկի Ս . Մարկոսը 7000 :

ՊԵՏԻԿ

ԻՆՉ ԳԻՏԵՍ

Դպրոցէ նոր ելլող երիտասարդ մը վաճառականի մը ներկայանալով աղերսագիր մը կուտայ որ լինիք ծառայութեան ընդունի վաճառականը կը հարցնէ :

— Ինչ գիտէք նայիմ :

— Գիտութիւն կուզէք թէ լեզու :

— Ի՞նչ որ գիտեք նէ ըսէք նայիմ :

— Հայկաբանութիւն :

— Ան մեզի պէտք չէ :

— Սրբազան պատմութիւն :

— Անցիր :

— Տաճկերէն :

— Ան ալ անցիր , հոս փաստարանի սենեակ չէ :

— Աղէկ , լայց ասոնք անհրաժեշտ գիտելիքներ են :

— Բնիկ համար , ինծի համար ի՞նչ գիտես նայիմ :

— Ժիմնապիւք :

— Ձեզաւ , անցիր :

— Միւզիք :

— Հոս թատրոն չէ :

— Գծագրութիւն :

— Ան ալ անցիր :

— Անգղիարէն ու Գաղղիարէն :

— Անոնք ալ անցիր :

— Ինչո՞ւ ճանրմ . դուն վաճառական չե՞ս մի . վաճառականաց դորձը կամ Անգղիայ հետ կըլլայ կամ Գաղղիայ :

— Ան ժամանակ մ'էր . օղլում հիմա Գերմանացոյց հետ կըլլայ . Գերմաներէն գիտես ան ըսէ :

— Ես ի՞նչ գիտնամ , լեզու սորվիլ սկսած տսեմս Անգղիարէն ու Գաղղիարէն էին վաճառական լեզուներ :

— Անանկ էր ամա , հիմա Գերմանացոյց անցաւ վաճառականութիւնը , ուրիշ ինչ գիտես նայիմ :

— Ֆիզիք :

— Ան ընաւ պէտք չըլլար . ուրիշ :

— Շիմի :

— Ան ալ չեղաւ :

— Ձաւակ հոս էղածի խանութ չէ . ուրիշ :

— Երկրաչափութիւն :

— Ձեզաւ անցիր :

— Գրահաշիւ :

— Ատ ինչ է որ . ասիկա ընաւ չեմ լսեր :

— Գրեւով հայիւ կըմեն :

— Ինչո՞ւ , թուանշանով ընեն նէ չըլլա՞ր :

— Ձըլլար էֆէնտիմ , անծանօթ եանի իայիկ եղած բաները ատանկ կը դանուի :

— Պզտիկ պզտիկ ի՞նչ բաներ ալ սորվեր էք օղլում , խայրիկէն բան ալ կը գտնէք հա՞ . աղէկ ամա ինչ ծի ատանկ բաներ պէտք չէ , տեսրակ բռնել գիտես օղլում :

— Ոչ , միայն թուաբանութիւն գիտեմ :

— Էյ գիրդ ի՞նչպէս է մաքուր է :

— Գեղադրութեան դասատու չունէինք . անոր համար գիրս շատ մաքուր չէ :

— Ես ակտէրութիւն ընելու ատեն չունիմ օղլում . քնա տեսրակ բռնել եւ գիր սորվէ ան եկոր որ տեսնուինք կըսէ եւ կը ճանրէ երիտասարդը :

ՇԵՄԷՆՏԵՔԻՐ ԲԻԱՆԳՈՍԸ ՈՒԼԱԹԱ ՆՈՒՄԵՐՈ

ԳԱԶԱՆԱՆ 600,000 ՖՐԱՆԳ ԳԱԶԱՆԸՐ

Երկու տմիսը անդամ մը սարաֆներուն առջին , փողոցները ուլաթա նումէրօ գազանան 600,000 ֆրանք ալլօր . զէնկին օլմայա գօլայլըզ ըսելով՝ կիւրիւլիւ , լաթուսը մըն է կը բրցընեն . նումէրօնը ծախող ծախողի . կրակի պէս ասդին անդին վազող վազողի չըմէն . տըֆէր բիանգօ ունեցողը , չունեցողը 20 փալա տալով մէկ հատ մը անպատճառ կառնէ , այս իրար անցումը երկու օր կը տեսէ քանի մը օրէն լրագրին մէկը 600000 ֆրանկը գունաւորաճի Եօրկիին կերէր , ուրիշ լրագրի մը կէօմրիւկ համալիին ելաւ կըսէ խեղճ , Եօրկիին լուր տալու հոս պէս ուրախութենէն խեղճը կը թոցնէ , Եէտի գուլէ կը տանին , միւսն ալ հիւանդանոց , վերջէն ստոյղը կիւմացուի թէ պանդաներուն մէկուն կերէ :

Երբեմն ալ տիւէն թըրնախէն եւեցնելով հատ մը չըմէնադֆէր աւնող , չօլուխ չօճուի տէր էմնաֆ մարդու մը օխալմամբ «լրագրին մէջ կարդացինք , քեզի եկեր է կըսեն» . խեղճ մարդը երկու օր գործէն կը մնայ , սիրտը , փորը կը հատնի կը հարցնէ , կը փնտռէ կը նայի որ բիանգօն իրեն ելլար . 2 թիւ կը պակտի կոր (2 նումէրօ էքսիք արի հէլպէթտէ 5—10 զրուշ վէրիլլէր ըսելով պանդան կերթայ . խեղճ ես կըսեն անանկ բան չըլլար սիրտը կտորած ետ դարձած ատենը ճամբան մէկը զէմը կ'իլլէ :

— Կէօղիւն այաըն , սօղրուսը էյի իսթիրաճ , Ալլաճ վէրսին , 30000 լիւրա աղ բարա տէյիլ տիր պէ դարտաշ :

— Եաղլըզ պէ , 2 նումէրօ գալմըշ չըգմասընա :

— Տէ՛ , տէ՛ , սաղլամա , պէն սէնաէն զիւտտէ պիր չէյ իսթէմէմ , չու էվիմի իսթիլալտան դուրթար :

— Տիւանէ միսի՞ն պէ , տուա էթ քի սէնին էվին վար տա իսթիլալտա արը , պէն նէ եաղլըճ էվ քիրասընը տիւշիւնիւյօրըմ :

— Բէք էյի ճանրմ աղլամա , չիմտի էլինտէն լիւրալարը գարան եօք :

Ալ չպատասխանեց , յուսահատեալ , Ալաճը համամիէն օխա մը չիւրիւկ չէֆտալի կառնէ տուն կուգայ , տունէն ներս մանեկուն պէս կնիկը տոպրակը ձեռքէն առնելով :

— Քա մարդ Աստուծոյ սա քանի զէնկիննասնէ չինկեանէ՞ կըլլա՞ս կոր , այս չիւրիւկ բաները ինչ տուեր եկեր ես :

— Պանա պապ կէնէ պաշլամայլըմ թիւքեանտա պիր էսիլի իշ բանթալօնը վար ըտը օնը սաթալմ սա կիւճպէլա պիր օգդա չէֆթալի ալապիլտիք :

— Քա ինծմէ մի՛ պահեր , չըմէնադֆէր է ինչ իտաւ . նախի է էլնէ նէ քեզի կիւլ մանան մը կը չինեմ չըսի՛ր . իշաէ քեզի զարկեր է կըսեն կոր :

— Քա քի՛մ սէօյլէտի . չըգմատը եաղլըշ արը , բիանգօ չըգար իսէ պէն պէօյլէ մի կէլիլիմ . թրամիլայա պիլլէ պիլլէմէսիմ :

— Էյ հիմայ իրաւցնէ քեզի ելոմ չէ՛ :

Ինծի չելա՞ւ , պանա չըգմատը , Ալլահ պէլասընը վէրսին չու հափախի չըգարանըն :

ԿՈՐՈՒՍԵԱԼ ԿՑԱԿԸ

— Այն որ աշխատի իրեն զրօսանք բրած է, երբէք տաճնց ստակի չը մնար, եթէ այդ սովորով բարէք մը դարձել կուզես, առ խեղճ կնոջ առաք ըստ Պիլատի հազուսաները ծուէն, ծուէն պատառուն ծաղկաւոր մութապող կին մը ցոյց տալով, եւ ինք նետի մը պէս զօրս նետուեցաւ մաքսէն:

— Ո՛հ այս փողոցի արտոյանները, բոտ. Լուքա երբ մինակ մնաց, ինչ ազամանդէ սիրտ, եւ մութապիկ կնոջ մօտենալով, առ բարի կին, այս ոսկին ազատարարս առաւ:

Մութապիկանունին տաճնց բոտ մը ըսելու. զարմանօք Լուքային երեսը նայեցաւ. եւ միքենարար ոսկին առաւ. բայց չուսուռնին երեսն ի վայր երկու. արտոսը սահեցան ինկան որոնք սրտի զեզման խօսուն արտայայտութիւններ էին, բերանացի չնորհակալութիւններէ անհունապէս գերազանց:

Այժմ դառնանք Տիմիթրոյի որ Գէմէր ալիքէն Բէրչէմպէ բազար տանող ճամբուն վրայ թռած էինք. Երեքէք գալորըմէն մառախո՛ւ անցած պահուն, նախկին Վօկրին գարեջրատան պատահանէն ձայն մը առնելով, ընդոտ վեր նայեցաւ եւ զարմացմամբ Օհանը տեսաւ որ նշանացի վերքը վեր կը կանչէր:

Անմիջապէս դռնէն ներս մտաւ եւ առաջին յարկը սեղանի մը առջին նստած դաւա Օհանը:

— Երէկ դիշեր ո՞ւր էիր, հարցուց Տիմիթրօ ակոռի մը վրայ նստելով:

— Եէնի մահալլէի Զբօսարանն էի:

— Մուցա՞ր որ գիշերը ժամը չորսին պիտի տեսուցէինք:

— Ամենեւին, միայն թէ իմ կամքէն անկախ դէպքեր... բայց ինչ կըսեմ, արկածներէ անդամադրելի կերպով արգիլուեցայ, ասկէ դատ առաւօտէն ի վեր է տեղ չը մնաց որ գլեղ չը փնտռեմ:

— Կատակը մէկդի ընկեր, ալ ժամանակն է որ զիմախիս վար տանենք...

— Կենդանի է տէր կատակ չէ ըսածս, երեւակայէ երէկ դիշեր հայրս դոտայ:

Տիմիթրօ այս լսելուն շանթահարութիւն նման սարսեցաւ:

— Հայրդ դոտա՞ր, կըսես:

— Այո, հայրս որ ինձ բանտապահութիւն կընէր:

— Տիմիթրօ թերահաւատօրէն չըթնէր կծկեց եւ հեղնական շեշտով մը հարցուց:

— Ըսել է թէ երէկ դիշեր բանտարկուած էիր, բայց Սարընար ոտիկանական բանտ չիկայ, կերեւի որ կաշարանը սպասեցիր:

— Շանթ վրայ երէկ դիշերուն ինձ պատահածները անհաւատալի էր եւ դու իրաւունք ունիս թերահաւատելու, այսու հանդերձ մաիկ բրէ եւ տես թէ զի պուածը մինչ այժմ այս տեսակ անօրինակ կըլ՞ծ է:

— Էյ լաւ, ինչ կըլար պատմէ տեսնենք:

— Երբեք կրկնուի Պօլիսէն վերադարձիս փոխանակ ուղղակի եէնի մօտեցէ երեսու, բարեպաշտն ասիլու մը որ յետոյ պիտի պատմեմ, Պէօլիս քաղաքէ ելայ, եւ ժամը գիշերուն մէկին մօտեցելով Զբօսարան կնոյ քեղ գտնելու, եւ Գրգ Յովսէփէն իմացայ որ կոնուի մեկներ էիր. ժամը չորսին եկու ըսած էիր ինձ, ուստի երեւ երեք ժամ տունն անցնելու համար չի՞ մը օգի բերել տուի, նուազածունելուն բան մը նուազել տուի, եւ քանի մը հրկիս վառել տուի:

— Հասկցայ, կերեւի որ կատարելապէս գինովնալով մարդու մը հետ կուի բռնուեցար:

— Թող որ պատմութիւնս չարունակեմ:

— Գոնէ մէյմէկ պաւաթ գարեջրօւր ալ չը խմենք:

— Ալ իրաւունք ունիս, հէյ ինձ նայէ տղայ, մեղի գարեջրօւր բեր:

Սպասուորը երկու պաւաթ գարեջրօւր բերելով սեղանին վրայ դրաւ ու մեկնեցաւ:

— Հիմա չարունակէ պատմութիւնդ:

Ժամը երկուքին մօտ խիստ վայելուչ երկատաարդ մը գալով, զիմացի կողմն սեղանին առջեւ նստելով սկսաւ անօրինակ կերպով ստակ վառնել, նաւազածունելուն անընդհատ Օսմանեան ոսկի կուտար, եւ տաճնց դապարի հրկիս եւ մալապօֆ վառել կը հրամայէր Գրգ Յովսէփին:

— Հասկցայ, քու ալ գլուխդ տաքցած ըլլալով մէջերնիդ մրցում մը սկսած է:

— Զիչդ այդպէս, վերջապէս մեր այս ծիծաղելի մրցումը այն աստիճանի հասաւ որ խանութին մէջ ոչ հրկիս մնաց եւ ոչ մալապօֆ:

— Այն ատեն կուեցա՞ք երկատաարդ պարոնին հետ:

— Ընդհակառակը բարեկամացանք:

— Բարեկամացա՞ք:

— Այո, եւ ասե ինչպէս. այդ կարծեցեալ երկատաարդը գուշակելով որ հրթիռներ վերջապէս պիտի հատնին, նախապէս մարդ զրկելով, Սարընարի եւ Եէնի մահալլէի բոլոր խանութներուն մէջ որչափ հրթիռ, մալապօֆ եւ պէնկալեան հուր կայ, ամենքնալ ծախու առնել տուեր է:

— Ինչ կըսես, ըսել է որ վերջին աստիճան հարուստ է եղեր այդ երկատաարդը:

— Այդ երկատաարդը ո՞վ ըլլայ կը հաւնիս. ո՛հ, առ նունն անգամ կը սոսկացնէ զիս:

— Ով է եղեր:

— Ով պիտի ըլլայ, հայրադիրս Պ. Ռուբենը որ զինքը ստուգապէս մեռած գիտէի:

Տիմիթրօ իւր-որ այս անուան, կարծես շանթահարեցաւ, եւ չլմորած աչքերով ընկերոջը նայելով մեքենաբար կակաղեց:

(Շարունակելի)

Տէր Լրագրոյս՝ Ա. ՍԱՐԱՅԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԵԱՆ

(Նախկին ՊԱՂՏԱՏԻԱՆ Տպարան)

Կ. Պոլիս, Սպարան Համամ 14.